

DE WELT ES NICH MIEN TUS

(This World Is Not My Home)

(Sinjt Froo! #110)

1. De Welt es nich mien Tus, ekj sie opp mien Wajch no Hus!
Em Himmel es mien Loon, jo, doa es miene Kroon.
De Enjel roopen mie, von daut Launt soo scheen un frie.
Ekj well aul jier'n no Hus, ekj feel mie hia nich tus!

Kua: O, Har, du best, de basta Frint fa mie.
Es Himmel nich mien Heim, waut blift doa dan fa mie?
De Enjel roopen mie, von daut Launt soo scheen un frie.
Ekj well soo jier'n no Hus, ekj feel mie hia nich tus!

2. Doa's eene Städ fa mie, wan mien Läwen es vebie.
Gott wosch mie rein von Sind, hee neem mie aus sien Kjint.
Ekj weet hee leit mie rajcht, opp dän schmaulen Läwens Wajch.
Ekj well aul jier'n no Hus, ekj feel mie hia nich tus.

3. Doa en daut scheene Launt, doa es stoawen onbekaunt.
De Sorjen sent vebie, de Seelje sent doa frie.
Daut Jesank schault sea kloa, O, ekj wensch ekj wia aul doa!
Ekj well soo jier'n no Hus, ekj feel mie hia nich tus!

4. Ekj hab doa väle Frind, dee sent doa loos von Sind.
See rieekjen mie de Haunt, dee sitt mie gaunz bekaunt!
Wan Jesus mie ieescht roopt, dan sent wie aula toop.
Ekj well aul jier'n no Hus, ekj feel mie hia nich tus!

Wieed un Musikj: Albert E. Brumley
Em Auljemeenen Jebruck
Plautdietsch: Toopjestalt von veschiedne Äwasatungen